

slaget i en saa forskellig Skikkelse fra den, hvori Udvalget vedtog det, at den højtærede Minister endogsaa i Dag kunde sige, at saafremt Folketinget ikke forandrede sin Stilling, inden det atter sendte Forslaget tilbage til Landstinget, vilde den højtærede Minister ikke kunne betragte sig som Mægler mellem Tingene. Jeg tror, at den højtærede Minister har Ret i, at vi ikke have arbejdet for at tækkes Landstinget. Vi have ganske vist taget et Hensyn til, at der var et Landsting, men det har det ærede Medlem ogsaa taget; vi maa alle sammen tage Hensyn til de bestaaende Forhold. Men paa den anden Side er det Hensyn, vi have taget, det, at vi have nøjedes med en lille Lov; thi det var for saa vidt kun en lille Lov, som det kun gjaldt for et begrænset Aaremaal og ikke omfattede ret mange Mennesker. Men det var en lille Lov, hvorpaa der efter vor Mening kunde bygges videre, som kunde vokse, udvikle sig og blive nyttigere, efter som Tiden gik. Det var et lille praktisk Stykke Lovarbejde, vi ønskede at faa gennemført til Gavn for Landarbejderne, men vort Arbejde gik altsaa ud paa noget ganske andet end at tækkes Landstinget.

Formanden (Sofus Høgsbro): Folketingsmanden for Aarhus Amts 3dje Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Harald Jensen: Jeg skal kun pege paa, at den ærede sidste Taler indrømmer, at der er taget Hensyn til Landstinget, men saa er det en Skønssag, om der er taget meget eller lidt, for meget eller for lidt Hensyn. Jeg for mit Vedkommende skønner og har hele Tiden skønnet, at man i Udvalget i Fjor tog for meget Hensyn til Landstinget. Det kan være, at det ærede Medlem har en anden Opfattelse. Jeg skal ikke opholde mig derved, da man ikke kan strides om en Skønssag, og jeg i det hele ikke ønsker nogen Strid herom. Det er ikke mig, der har rejst Spørgsmaalet. Men jeg skal dog til yderligere Bevis for min Udtalelses Rigtighed henvise til, at adskillige Medlemmer her i Salen under disse Dages Forhandling udtrykkelig have udtalt, at det Forslag, der udgik her fra Folketinget, var det mindst mulige, hvorom der kunde være Tale, og naar man altsaa er gaaet saa vidt med sit Hensyn, at man er kommen til det mindst mulige, paastaar jeg for mit Vedkommende, at man er gaaet for langt i sin Hensyntagen. For øvrigt har det under disse Dages Forhandlinger glædet

mig at høre den Enighed, hvormed Medlemmerne ere klare over, at vi nu bør holde paa dette mindst mulige, som er vedtaget, og ikke gaa tilbage derfra.

Formanden (Sofus Høgsbro): Folketingsmanden for Aalborg Amts 3dje Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

J. Jensen (Aalborg Amts 3dje Valgkreds): Jeg vil kun over for den højtærede Minister udtale, at naar han mente, at det Billede, jeg fremdrog i Gaar, var galt, idet der kun var nogle enkelte Forfattere, som fik et saadant Honorar, kan jeg ikke indrømme, at Ministeren har Ret deri. Det er jo ogsaa kun enkelte Landarbejdere, hvorum der her bliver Tale, og ligesom jeg antager, at det er de bedste af Forfatterne, som blive honorerede, vil det ogsaa blive de bedste af Landarbejderne, der honoreres, saa at de to Ting meget godt kunne sammenlignes. En saadan Sammenligning kan altsaa tjene til Bevis for, at det ikke vilde være noget nyt, om Statskassen her skulde give Gaver til Enkeltmand. Jeg skal i øvrigt udtale, at mit mørke Syn paa denne Sag fra i Gaar er noget forsvundet, idet dette Tings forskellige Grupper nu synes at gaa sammen i alvorlig Enighed om at ville fremme denne Sag paa det Grundlag, som blev givet af Folketinget i Fjor. Dette giver mig Haab om, at denne Sag vil kunne gennemføres, og at Landstinget dog vil tage noget Hensyn til den Enighed, som findes imellem Tingets forskellige politiske Grupper. Jeg maa kun beklage, at Landbrugsministeren vil tage saa stærk Afstand fra Folketingets Affattelse, og for saa vidt maa jeg beklage Regeringsskiftet. Imidlertid vil jeg haabe, at denne Afstandtagen fra Ministerens Side ikke vil have større Betydning, end at vi maaske alligevel kunne komme sammen med ham. Jeg antager nemlig, at han paa Hovedpunkterne kan blive enig med Folketinget og kun over for de enkelte mindre Uoverensstemmelser vil indtage Landstingets Stilling, saaledes at man dog kan komme til et Resultat af dette Forslag, der kan blive til Gavn for nogen og til Skade for ingen.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.